

در رازهای کی ره خنہ بی

محمد تیمور

دراماتیک نویسندگی

پیشی درود و مکالمه

کدره کنترد کاندو. هر جوزه دراما به کیش به بی رووداوی گشته نایت. بازاره کی و
ثیر تجالی و پانتومایم فی. یا بینه ران هاویه شی ای پیشاندان بکدن. نهمه ش جوزه ده قبکی
سمرپی بیهوده. به بی جدوه هریش نایت و فلسه فیده کی له پالدایه.

نووسدر زور چالک دهزانی که میزوهی واقعیک به شیوازه هونه ری به کهی خوی
ده نووسته ووه. با میزوه نووس و. کامیره هلگریش نهیت. نهودتا له رینگای
شانوگه ری به کافی نه سیاوه له میزوهی گریلک ده گه بن. هر له و روانگی به شه ووه.
دو لین شانوگه ری به کافی عبد الرحیم ره حمی هه کاری و. احمد حمدی صاحقران و
جلادت عالی بدرخانو ابوبکر هموری موزکی میزوهی سه ردہ می خوبیانان پیوه
دیاره و. هر نووسدر بیکیش مافی نهوده ای به دهستکاری راسنی به موزنه کافی واقع و
میزوهی بکات. گدرهاتو نهوده شی کرد نهوده به خوی نهم هملوئیسته هه لیزارد ووه و
مانی قده غه کردنی را ده بربینی خه لکی تری بتوی به. جا بی نهوده زیارت له رووداوی
گشته بگین که وله پروازو قبینکلیکی کوکرده وده شانوی به - Play - شانوی
(خانزادینکی تر) به غوونه ده هیته ووه ...
برانی خانزادینکی تر و هدفاله کافی که به کینکیان دوستی خوشکه که بدی. به

رووداوی گشته

The Whole Fabula

هر شانوگه ری به ک پیشاندانی رووداوینکی گشته به. رووداوی گشتهش چیوه
نه ده کی و واقعیکی لاسانی کراوه. یا چیزوکه فراوانه که پیشاندانه. جا چیزوکه که
س. میزونی کزمه ای ناده میزاد فی. یا بالنده و گیان له بدر و بیوکه شوشه. که چهند
بعنی سرده کی و لاوه کی - Themes - له نامیزده گزینت. جا شانوگه ری به که
ردی داهیتان فی. یا له نهفاندو داستان و میزوه با له حبکایه تیکی کون و
مسه دهست و چیزوکه رومانیکی نوی و هر گتیانی. هر ناماده کراوه که به دراما یا به
شیوه داده ترست. چونکه به کسره بزسر شانو نووسراوه. ندک بز خویندنه ووه.
~ هیچ جوز بیکیش هست به بیون و هدنسای نووسدر ناکری. له ندک

خاززادیکی ترینچگه له په یوهندی به کی فلسفه نهیت. هیچ جو ره په یوهندی به کی به کاره سانه میرنشینی سورانوه نی بهو، گهر پویه کاره سانه میزونی به که باری خوانساندن بوایه، شیوه ای چنین لیکدر او نده بورو، ژه هرله ده خوارداداندا دهستی بی ده کرد، که پویه کاره ساق میرنشینی سورانه به تیکرای و هنی گرایی سره کی ی چیزکی توله سندنه و به، به لام تارمای خاتو خاززادی سوران نه (خاززادیکی تر) دا له زنجیره ای زهمه میزونی (خاززادیکی تر) به دره و، گونجاندنی دوو به سرهات له پیناوی هاوکیشنه که جمهوری دراما کدا بورو. نهیانو میزونینکی نوی بهزینه و، گومانیش له ود افی به واقعی؛ یا باری گشته ای دیاری هر دوو بیانی ثالسی و ره مزی (خاززادیکی تر) هاچه رخ بورو و خاززادیکی تریش خاززادی سوران نبورو، به لکو هر که سینکه خوی له هاوکیشنه که دلبریزیه و

روودان Action

له دراما دا روودان بروتنه و، سره نه خامی بروتنه و، پاشگز برونه و بیو، له سفریشه و دهست پی تا کات، کاتی که به «قدستی شانوی» و «دهستی دره بیان» و هوشیار بورو بهرامبر به (ناموزگاری شانوی) دراما به که ده خونینه و، یا ده بیین بروتنه و – Movement – روودان وا ده کات له ناوه و ده ره و ده هیله کافی دراما تی بگین و، گهلمی زانیاری و شاره زانی مان لا گه لاله دهیت و، جمهوری دراما که مان بُخوردده کرته و، هر بروتنه و ده خولقینی و دینامیکی به ق مملمانی و گری به کان گم شه پی ده داو، رووداوی گشتی ده خولقینی و بده و دووا سره نه نجام (۲۱) دیبات و به تیک شکاننی دیواری چواره لم مهادی سیهه مدا به پی ای جمهوری دراما که له دووا چفانوکدا هملویست و مهادی فلسفه بکهی بهرامبر به باری پنچینه ده ره خسینی و، بینه ریش به بُچووی خوی نهو حالمه تی سره نه نجام شیتل ده کاته و، بُه هر بهزمه مینکیش چه پله لی نادات، نه گينا شانوی له هر سی مهادا کانیدا بتوشی نه خوشی بورو.

له دراما دا روودان به گشتی، همموی له یه کتر هه لکتیشراونو روودانی ناویته ش فی به، به لکو رووداوی ناویته همیه، که چهند باس و چیزوکی به که کافی بیانی درامانو، به هنی چنین له پیناوی مهستی سره کی و سره نه نجام کورت کراونه تنه و په یوهندی به کانیان له شیوه دا نایزین و له روودایکی گشتی دا کوکه دهنه و، بهرامبر به یه کتر دین و ده رون، یا به پیچه وانه یه که تاویته یه یا نامیزی بهو، هر له ناو خویدا سره لدده دا هر وک شانوی «هاواریکی تاساو» و «خاززادیکی تر».

کچی له دراما چنین ثالسی یه کاندا هر چهنده رووداوی گشتی کورت بکریته و، یه که کافی روودان له شیوه کی سروشی دا ذژبه یه کتر یه که دوای بک دین و ده رون، هر وک «مهمنی ثالان» و (دلداری و په یمان په ره وری)، نه گرجی له هر جو ره دراما به کنکه را په بینی هیله کافی دراما هر یه که و به تیکرایی چهند

- رزگنی بهو خه ریکن و هممویان له گهمل بازگانیکی شاری به غدا نالوگوری دهکنه و هقاله کانو تاکه یارو بازگانه که به پیلان زهر ده خواردی کاکی خاززادیکی تر دهدن و، خاززادیکی تر بهمه ده زانی و، له یاره کهی هله گهربته و، له شیان و گپرانه وی له شکری بُچونتی پیلانی بازگان جا خاززادیکی تر و شکری ثاشت دهنه و، چیزوکی دلداری بسر ده کوبیت و خیزانیک پیک ده هینن و، به کورق نهه رووداوی گشتی به کورت تریش ده کریته و، یا در بیترو، له چهند چیزوک و ورده باس پیک هاتوه و، له پیشه کی ی ره خنه ده نامی دا ده نوسری بُه نهوانی دراما که بان نه دیوه، یا نهایخونیندو وه و، له جمهماهه ری بینه ران زورتند و، نههش ناچنیه ریزی ره خنه گرتن و، خسته روونیکی کورنه برووداوی گشتی بهو، هیچ جو ره په خنه بکه نهه بیانی بهو، خسته رووش له عورف ره خنه دا به ره خنه ناژیردری؛ گریت و تیپنی ره خنه یشی له باردایی و، هممو که سیکیش به سهیرکدن، یا به خونینه ویه کی ناسای هر دراما به که ده توانن ناوا کورق بکنه و، بهنی خونابندو و کردن چهند و ورده زانیاری سهربی هه لیشجن، به لام ناگنه بچ و بنهوانی بروتنه و، کارو کاردانه وی کرده هیله کانو، له په ناو که لیته کافی یارو نادیار تی ناگنه و، هر برووداویکی گشتیش که زور دورو دریزی، به کم بروتنه و کاری گهیندر بی ناونی پرسیارو وه لام بُخیله کافی خوی پهیدا بکات و، هیلینکی بروق ساده و ساکار دروست ده کات و، سره نه که ونی هندي دراما چهند چیزوک و رومانی کوردی و شعره نوی به کان لیره دایه، که ناوه روکه کانیان له شیوه ده نگو و باسینکی رووتدا له چهند دیمه نیکی مهیودا به هه شناوی دین و ده رون و، روودانیان مهودا نادیار و ته سک و چیوه داشکاون. کواهه رو داوی گشتی و روودان جیاوازی یه کی زوریان له نیواندا هیه و، نه گرجی بدهیه کتله بمندن و، به کتر پیک ده هینن، هر بُهیه به ته نیا له روودانو چوپنی هر دوو جو ره چنین ده دوین و، بُه نهه به منتهش باسی چوپنی به که کافی (هاواریکی تاساو) ده کهین و، دراما خاززادیکی تر شی ده کهنه و... کورنه شانوی (خاززادیکی تر) دراما به کی ناسای بهو، سی چارینگه نیوه شهودی شهونیکی زنجیره ای زهمه ای به سره رهاتی خاززادیکی تری هاچه رخ پیشان ده دا، شانوکه کی شانویه کی (زور) و، دوختنیکی ترازیدی له باردایه و، تیکه ل به بیانی دراما کهی بورو و، پیچگه له حه مباله کان به چه مکی نوی نی ترازیدایدا، کاره کمراهه کافی دیکه ترازیدی نین، به لکو چهند نمودنی پیچ بُرژوان و، ریازگه کی (خاززادیکی تر) ریالیزمی یه کی نه عبارت خودی بهو، له شیوه کی چنین لیکندر اوادا، به کرده و دزه که هه ولی رهوا دانه خوی ده دا، بُهیه ده توانن بلین خاززادیکی تر جوز پیکی دراما فکری بهو، بینه ده دوین و به ته مایه بینه بیری سره که و بیروکه بروینه ری په سند بکات و، ریکای باور پی کردن بُخوش بکریت، له به ریکی دلداریدا، که واپی چه شتو راگه باندینیکی کلتشنی لهدم دایه و، هنندی له بینه ران (خاززادیکی تر) یان به دراما به کی میزونی له قله مدا، گواه باری خوانساندن له پویه کاره سانه میزونی یه که دهستی بی کردووه، هر چهنده باری پنچینه

مرگدایه، چرا که دست نستاف ده کریتهوه، (دووا سرنجهنام) و، سهکنی شانز نامینی، جا ثم پاش و پیش کردنی دژ به يك، يا برامبر به يك، يمنه تووشی لیکولینهوه، براوردرکن ده کار، هولی راست کردنوهی هیلی زنجیرهی زهمه‌ی رووداوی گشته ده دات، بم خومندو کردنش زوری راستی هیله کافی باری رووداوی گشته ده دات، بم میشکیدا روون ده بیتهوه، کچی هر وه کویشتر باسما کرد، بنجینه و مودا کافی له میشکیدا روون ده بیتهوه، هر چنده له گشت جوزه دراما کاندا دخنه کان سر به باری هم حالته به هوی رووداوی گشته روون دات و جیاوازی به کافی نیوان روودان و رووداوی گشته لیره دایه، بوشههی زیاتر؛ لاینه کافی دیکی هونری دراما کوردمان یو ناشکرا بیت، شانز زور یا ناو ماله که کافی خازادنیکی تر ده کهین به غونه، که باری خوناساندن به شکاندنی هونری به کم ده زیردری و دو چروکی توله‌ندن و دلداری به باسه لاوه کی به کانیانوه له شیوه که کافی دلو نادر - Anti Counter Unit -

که پرده ده کریتهوه، لدکوش به کی سر سهکنابرامبر به چاوی چه پی یمنه (تا زیاتر سرنج رابکیشی) زوریکی دیکور ته عیوفی ریالیزم ده بیزی و، کچینکی شوخ و شنه‌گو، سهرو سپا - Profile - کری چاو له خمو، راز اوهه ته ووه، کراسیکی ثاسایی ثالی کراوهی خموتی له بردایه، فڑه که شی به گویزه‌ی سرده‌می یمنه ران ریکخراوه و خورت و خوریک دیاره، ته مه‌نی (۲۵) سال دهیت و نایت (سرنج راکیشان و ناساندن به مودای به دهند و پوالدت و ماکیاج) گورج و ثاماده به و سروشی هیمنی و خوش باوه‌ری و چاوه‌نواری ده دات، ده رگای زوره که داخراوه، پنجه‌رهی ثاسین شروشه به نده، به زوری مائیکی ناو شار ده‌چی و کاتیش شمه (ناساندن - Personification - به تیشو و دیکور) که سیتی خازادنیکی تر به کچینکی شارستان ده ناسیندریت و، له هاتو چوکردنایه، کلیلی بزوونتهوهی زور به بیتهوه سرتاپا جهسته ناز ده فروشی و سبکی والا به مل و نهسته رووت و دوو شان و مل شربانه، سر به سیتی و هسته کردن به که سیتی خوی ده نوبی و، شایانی سواریکی ثاوانه وه که همو کچینکی هاوته من (ناساندن ده رونوی به روالدت و بزوونتهوهی دیار) کلیدی بزوونتهوهی گهشده کار، ده چیته نیوان قهرویله دوو ففهه و میزتالیتی سیسته نوی (ناساندن چینگا به نکسوسارو زپوشی گشته) ده بی نهانی خازادنیکی ترو، هم حالتانه له زوریکی ثاوا دا که به مالی خوی ده چیت و ناچیت له بار چی بی؟! ظایا سهیرکردن ناوینه له باوه به خوبونه؟، يا باوه به بخت و نسیبه؟، چونکه تا فرقه کورد به له شووکردن و کافی ماره کردن و له به بیوک چوونیشدا ده چیته به ر ناوینه، که ده گزپریتهوهش به بیوک ناوینه له بار راده‌گری و، حموت روزی ناو پردهش ناوینه به جی ناهیت؛ به لام خازادنیکی تر، نه نگوستیله له پنجه‌دانی به، (آگر نگی نکسوسار) و، قهرویله که ش دوونه فه‌ری به و، دوو باقه تیشکی ثالو به وشی لی ده دات، کپی دراما نیوان بزوونتهوهی خازادنیکی ترو مهندبوبونی له زوره که دا، و امان لیده کات بلیث خازادنیکی تر بهم دره‌نگی شمه چاوه‌پنیکی به کیکه و خوشی به کی رابوردوو له داهاتونیکی

ووزده باس و چروکی سر به هویه کافی خوده و ده ره کی خویان و هفو سرنجه نجامی به کترين و، ریزه‌ی زهمه‌ی بان هملده کشی و به که کی گشته‌ی دراما پیشكده هینزو به که کافی یا چروکه کافی نادر دزی - Counter Unit - باری گشته دیارنو به باری بنجینه به دندن، نهانیا لمبر به يك نهچوونه دیارده کافی کوییدا به بیوه‌ندی دوختی به که کافی به دگمه‌ن به باری بنجینه ده چن، يا له شیوه‌دا وله دراما کافی تر دهین، هر چنده له گشت جوزه دراما کاندا دخنه کان سر به باری بنجینه، گرهاتو پیشان بدری، یا پیناسه بکریت، واقعی بیانی دراما خوی به دنیکات..

له شانزی به چنین لیکراوه کاندا هیلی زنجیرهی زهمه‌ی رووداو جوزه جیاوازی به يك برامبر به هیلی نادیاری روودان ده نوبی و گه بالندی رووداوی گشته به هیلیکی سره کی راست و درومت وه ک دراما به کی چنین ثاسایی ناروات، به لکو دوو ناستی برامبر به يك و هرده‌گری و هر روودانیک به برامبره کی زهندی دراما ده دریتی، نه گرجی پیکوه هیلی سره کی هملکشاون، له يك بنکی باری بنجینه دا دهستان پیکر دووه، جا زنجیرهی هیلی زهمه‌ی میزیوی پاش و پیش ده کات. جاری بو پیشهوه، جاریکی تر ده کشتهوه، (۲۲) توهوری - Sujet - چیزیکیت یا زیاتر دزی به کتر راده‌گیری و زهندی دراما ده بخشش و به کتر ده خونتهوهه نهوهی مه‌بستی چینه، به سر ده کویت و جاری وايش هه به کشانده‌وهی هونری له ناو کشانده‌وهدا بو همان مه‌بست رووده دات و باری بنجینه و باری گشته‌ی دیار روون ده کانه‌وهه، دووا جاریش هیلی دراما ناستی خوی و بده‌گریتهوه، بو نموده:-

شانزی (زور)ی نستاف له (هاواریکی تاساو) دا باری خوناساندن، به کم تابلیه، به لام سره تای راسته قینه به سره هات (نمیلان) نی به، به لکو دوختی کوئاتی به کافی ژیاف (نمیلان) له پاش نهقینه‌وهی گری کی سره کی، که روو به رووبوونی نازادی خوازان و رزی قیسیه ری برووه، هولی کوشته قیسیه دراوه، لمبر چوتنی چینن به پیش خراوه، جا یمنه له و باری خوناسانده دا به ته اوی له باری بنجینه و پیوه‌ندی کاره که ران و رابوردووی (نمیلان) ناگاتو، به رینگای خونی نمیلان، یمنه ران ده چنه به ندیخانه له چوتنی باری بنجینه، هوی شله زان و ناله باری نمیلان ده گندو، له به ندیخانه شدا به هوی ده رزی لیدان (زیره کی به کاره‌نیان نه کسوسار) نمیلان و یمنه ران به هوی (سلامات) ده گریتهوه مالی نمیلان، که چهند ماوه به يك به له زوره که کی نستاف به، ژیان روزانه نمیلان زور شوخ و چابوکو ژن و مندله که کی له هیلنای خیزاندا ده بین، که سره تای راسته قینه که کی (هاواریکی تاساو) و، مودا کافی باری بنجینه شی له باردايه، جا به ندیخانه که به که کی نادری باری بنجینه به - Basic Situation - و لگل مالی نمیلان به نیکای که باری گشته دیارنو، به که کی زوره که کی نستاف روون ده کنهوه، به باری بنجینه و ده بیهستن، که ناکوکی و به گزه که دا چوونی نیوان دوو جیان نازادی خوازو رزی قیسیه روسيای قیسیه ری و هولدانی کوشته قیسیه (هولدانه که ناسیندر او پیناسه کرا) له پاش نهونه ده کاندا به دا هیلی دراما به پیش ده کمیتهوه، یمنه زوره که کی نستاف ده بینی و، نمیلان نه خوشو، له سره

چونیتی نو اندن و کپی درامایی ده سه لات و هر ده شه و ترسی لی به دهی ده کری که چی نو سه ر (نه هر دی) . نه مجازه هر دی . دلیام) ی پیش خسته و تا لگه ل هاتنی لمشکری دا نگوینی ، تا گزیرون ده باره هاتنی و نه هاتنی لمشکری پهیدا بی ، هر چنده له سره تاوه نهو حالته دروست بیو ، بیوه گونجانی (نه مجازه هر دی) له گه ل هاتنی لمشکری زیارت نامه زری داده گیرساند که ده ف ل پاش گزیرون دندا بیز لی بکریته و ، هر روه هاگه دلیامی له و راده به یست نایب دودولی ی به دوادا بیت ، که واپی پاش و پیش خسته برگه کافی قسی خاززادیکی تر له جیگه خوی نه بیو ، چونکه یدک له مه بسته کافی خود واندن که ظامده بیو لمشکری بیو ..

به هر حال که پرده ده کریته و تاخود واندن که دی کاره که تری خاززادیکی باری خوتانسانی کورته شانوی خاززادیکی تر کروکی خوی بیو بینه ناشک ده کات و ماهی باهت خسته رووش ده دات ، که له پاش دانیشته به کم حاره لمشکری له سر کورسی دا دهست پنده کات و لیزداش پیوسته بوزنی کورا شانوی يه کان هر لیزیوه دهست پی ناکنه و باری خوتانسانی خاززادیکی تر بش گرفتیکی ناوه راسته و به هی چنینه که دی لیکدراوه به روه سره تای راسته نه خجام دیت و هدروات ..

خاززادیکی تر له خود واندن که بدای چند حالتی ده نوبتی :-

دوو دلی و دلیامی ، گازانده و سوو لمخوبونه و ، سره سورمان و هیسی و هر ده کردن و له خوبی بیون و ده سه لات دارتنی ، هر روه ها هر یه لک بیو ناماده نه جو و سی جاران ده دوزیته و (هی گری سره کی) ، به لام بامی نکات ده بشاریته و هدوای ده خات ، له همان کاتدا چونیتی تله فوز کردن خود واندن ره فتاری خاززادیکی تر هولی نهوده دا چیوهی چفانوکه که زیارت بشکری لیک ترازان و باهت و ورده باس و ره فاری کاره که ران له دوو ئاستدا رون بینه و له ئاستی سر شانو له ئاستی بینه راندا ، چونکه له خود واندن که دی خاززادیکی ترا به ناساندن به قسمه و به ناساندن بدراله مشکری ئاستندا ، که دلداریکی به لین بشکری پیشتر خوا خواي بیو خاززادیکی تر بینی که چی نهوده سی جاره به لین ده مشکری جاري چواره میش هیشتا ئامده نه بیوه و ، شنیکشی ده حق خاززادیکی تر کردوه زانیونی خاززادیکی تر به کرده و که دی زانیوه لمترسان ئامده نایت ، به لام نه بیور هر دی چونکه وا دیاره به آینیکی خوشی دره نگه شه وی له خاز دیکی تر و رگرتوه هر روه ها ، له خود واندن که دا به گویزه هی خاز دیکی تر ناساندن خودنی تباشه . آ ده سه لات داره و همو شنیکی پی ده کری و له گرفتیکی سه خت دابه به هون کرده و که دی لمشکری ، که تهنا جاري هر دوو کیان به کرده و که ده زان و بیه هیچی لی نازانی ، جا بیوه گه بشته چونیتی نه و کرده و بیوه هی نه هاتنی سی جاره لمشکری ، خاززادیکی تر به لینی خودانه دستی به لمشکری داوه ، بیوه ش راز او وه وه ، بون به کار ده هیمتی و زورو قهرویله دوو نه فری به که دی و جوا ری تحمیله وه ، چونکه گهر مه بسته شنیکی تر بروایه له پاش نه هاتنی سی جاره لمشکری جه بنده درا ، که واپی خاززادیکی تر ده بیوه برووار دیک له نیوان زانیاری به کافی خوی لمشکری بکات و بینه ران نازان خاززادیکی تر چون پیشوای لمشکری ده کات

ناخوشدا ده بینی ، یا خوشی داهاتو مسقی کردوه ، چونکه ئاده میزاد له حالفی تا ادارو له بدر تا زینه دا بیر له خوی و هرمی مهودا کافی ته مهن ده کاته وه تا زینه ش به گشته هیا نهو حالته بیو ، بیوه خاززادیکی تر به هر جو و دهست قوه جوانه که دی بنازه وه هله خاو له تر واپت دوو دهست لی بکتر ئالاند و ناوقه دگرن هولی زال بیونه سره خدیاتکی نامو ده دات و له دوایدا بینی با کی هر له پیوه تاکه کنیه ژوره في کنیخانه که ده خونیته وه ، کنیش هیا به سرهات و تاق کردن وه هولیکه ، ئاده میزاد به مه بست ده بینیتی وه به لام خاززادیکی تر به ناپه زارامی بیوه زوو دایده خا (کپی درامایی) ده بینی ناوه روکی کنیه که له گه ل بمه رهاتیکی ناخوشی بگوینی و ، ده چیته بدر تا زینه و سدری شانه ده کاو ، خم ده رویتی و ، به خوی ده خه فی (تمه رزقی داگیرساندن) و ، شنیکی له دلایه و ، پاش نه وی چهند جاره تمماشای کات میز ده کات (ووشیار کردن وه) دره نگو چاوه ری کراو نه هات و ، خاززادیکی تر خوی ده دوینی (شکاندن بی دنگی) :- نه هر دی - بیده نگی - نه مجازه هر دی - بیده نگی - دلیام - بعثوندی - لمشکری - کپی درامایی - (به هیمنی) نهود بیوه سی شه و (بیده نگی) سیشه و ، برباره بیت (کپی درامایی) نه گهر نهم جاره نه هات (بمتووندی) خوم ده زاتم چی ده کم - بون له خوی ده دا - بیده نگی - سه بره ده لیتی لیم ده ترسی (بیده نگی) یا هه سینکی کردوه (کپی درامایی) ...

نه گهر هاتوو بیمان له خود واندن که ده خاززادیکی تر کرده وه ، ههست به قسمه کی ئاسامی بیکه به پاش و پیش خراو ده که بین ، ئالیزه دا ده تین :- ههندی وا نی ده گه ن گه رهاتو هر قسمه کی ساکاری ئی سوودی درامایی نه هات و بکریته وه پاش و پیش بکریت ده بی ده دارما و گهر ووشه کانیش بدریزو نه ستونی ریکخان ، نهود شیعری لی ده رده چی ! که چی ووت وویزهی درامایی ده بیزینی ئاسامی بیوه ، بنه ما که دی کرده و حالته کانیتی و ههندی جاریش ووشه بیک جیگهی ده بیان رسته ده گریته وه دراماش و هک چیزکو رومان پهنا ناباته بدر و سف کردن و ، پیشاندان پالپشتی و خو هر قسمه کی ئاسامی بی به زیمه له دراما بدهه فی بیوه کاره که ریش به گویزهی مه بست و حالته کانی خوی ده دوی ، که واپی پیشتر قسمه شه قو په ق بون ناماده ناکری و ، به داخه وه نه دبارده بیه له ههندی درامای کوردی داوه له خاززادیکی تر دا زاله و کاری کردن وه سره بزووته وه دیمه نه کان و ناخی ده روضونه هه لیسته درامایی به کان و ماهی روبه رو بیو بیو پرسینو و لام و هیزش و کشانه وه نریلک بیو و دورکه و تنه وه شیواندووه و ماهی گونجان و نه گونجانی کرده کافی زور تسلک کردوه و ، بونه ده نگک و باس و زور هه ناسیه زوره ده ق بیک دهه بیزی دیزی بیوه ، جا لیزه دا شیوه ئاسامی بکی قسمه خاززادیکی تر دووباره ده نووسینه وه و ووشه کافی زیابو تاموزگاری بیه شانوی بکاف لی فری ده دین ، که چی مه بستی قسمه که ناگوری :- نهود سی شه و ، برباره لمشکری بیت .. ده لیتی هه سینکی کردوه ! (نه هر دی ئه مجازه هر دی) دووباره کردن وه هر دی دلیامی بیوه ، پیویست به ووشه دلیامی ئاکات و ده لیتی هه سینکی کردوه ، به

بلام ناشکرا کردنی ناوی لهشکری و ناوینشاف دراماکه و به لینی شهوو. ثاماده نه بوف لهشکری و گفتن خودانه دست هاوکیشه به که لهگمل به سرهانی خاتنو خائزدای سوران دروست ده کات و

چوارمین هموئی خائزادیکی تر به دوا هموئی خاتنو خائزادی

جل بـلـک دـهـیـهـ سـرـنـهـ، کـلـلـ پـاـشـ هـوـلـعـکـیـ زـوـرـوـوـ بـعـلـیـ شـوـرـکـرـدـنـ بـهـ لـهـشـکـرـیـ سـرـکـرـدـهـ لـهـشـکـرـیـ وـ جـلـ سـوـارـ رـاـبـکـیـتـهـ قـلـانـیـ سورـانـ وـ بـهـ تـهـگـیرـیـ نـاوـانـیـ هـرـ سـوـارـیـکـ لـهـ مـالـیـکـاـ دـابـزـنـ وـ لـهـشـکـرـیـ سـرـکـرـدـهـیـشـ بـوـبـوـ مـوـانـیـ خـاتـنوـ خـائـزـادـیـ جـلـ کـهـزـیـ وـ دـهـرـگـایـ زـوـرـیـ مـیـرـ سـلـیـمانـیـ بـوـ کـرـدهـوـوـ خـانـهـ خـوـیـ بـهـ کـانـیـشـ بـهـ شـوـرـ لـهـ سـرـیـ هـرـ جـلـ سـوـارـهـ کـانـیـانـ دـاوـ لـهـ گـلـ سـپـرـیـ بـهـ بـانـیـ سـرـهـ کـانـیـانـ لـهـ دـیـوـهـ خـانـدـاـ لـهـ بـرـ دـمـ خـاتـنوـ خـائـزـادـاـ کـوـمـهـلـ کـرـدـوـ بـنـجـاـ وـورـدـهـ وـورـدـهـ کـوـشـتـهـ کـوـشـتـهـ

لهـشـکـرـیـ کـهـ وـانـهـ لـهـشـکـرـیـ هـاـوـچـرـخـ بـرـاـکـهـیـ خـائـزـادـیـکـیـ تـرـ بـهـ کـوـشـتـنـ دـاـوـوـ. خـائـزـادـیـکـیـ تـرـیـشـ بـهـ بـلـیـنـیـ خـودـانـهـ دـهـسـتـ وـایـ کـرـدوـوـ. کـهـ لـهـشـکـرـیـ لـهـ نـوـنـگـهـکـدـاـ نـاـمـاـدـهـ بـیـتـ. بـلـامـ تـایـهـ دـلـدـارـهـ کـهـیـ خـوـیـ دـهـ کـوـشـیـ. یـاـ بـهـ گـوـنـاـهـبـارـیـ نـازـانـیـ؟ـ!ـ (ـزـیرـهـ دـهـقـ +ـ سـرـهـ دـهـقـ)ـ زـهـپـوـشـ سـیـکـسـیـ بـهـ کـهـیـ باـوـهـشـ دـوـوـیـشـکـیـ تـالـیـ شـبـدـانـ وـ بـهـوـشـهـ بـیـ پـهـرـدـشـیـ نـاـوـ گـلـبـهـیـ زـهـرـدـیـ سـارـدـ تـیـکـلـ بـهـ سـوـورـیـکـیـ گـهـشـ (ـنـاـنـدـ بـهـ زـهـبـوـشـیـ گـشـتـ)ـ وـ دـهـ کـاتـ بـهـ شـمـوـانـ تـالـیـ تـیـ بـیـگـهـ بـینـ وـ لـهـ شـمـوـانـیـ تـالـیـشـداـ زـوـرـ شـتـیـ خـوـشـ وـ سـیـرـوـ سـامـنـاـکـ روـوـهـدـ دـاتـ بـلـامـ نـاـسانـدـهـ جـوـرـهـ کـانـیـ چـنـینـ کـارـهـ کـهـرـیـ خـائـزـادـیـکـیـ تـرـ لـهـ دـهـرـوـازـهـ بـهـ کـیـ خـوـدـیـ نـزـعـهـیـ تـاـکـهـ کـهـسـیـ دـاـ نـاـسانـدـ وـایـ نـهـ بـیـنـرـ کـرـدـ نـهـبـاعـیـ درـاـمـاـکـ بـهـ خـوـشـ نـهـنـعـامـ APPY ENDـیـ ژـوـانـگـهـ کـهـ بـزـانـیـ ئـاـ لـهـ حـالـهـ تـانـهـیـ بـارـیـ خـوـنـاـسانـدـنـ کـهـ تـیـکـرـاـیـ درـاـمـاـ تـاـشـکـرـاـ دـهـ کـاتـ. پـیـوـیـسـتـهـ تـاـکـامـانـ لـهـ چـوـنـیـتـیـ روـوـدانـ هـبـیـوـ سـهـرـنـجـ بـدـهـ نـیـهـ لـایـهـ نـهـ مـوـنـهـ رـیـعـکـاـفـهـ سـارـدـیـ سـهـیـرـیـ پـیـشـانـدـانـ نـهـ کـیـنـ وـ لـهـ هـدـلـتـگـهـ وـهـ بـهـ کـانـیـ نـاـوـهـرـ وـلـ بـگـهـ بـهـ. نـهـگـیـنـاـ پـیـوـیـسـتـ بـهـ دـتـیـ وـ خـوـیـنـهـوـهـیـ تـمـوـاـوـیـ درـاـمـاـ نـاـکـاتـ، بـهـ تـایـسـنـیـ نـهـوـانـهـ سـوـوـدـیـانـ لـهـ مـیـثـوـوـوـ. فـوـلـکـلـوـرـ وـرـگـتـوـوـ، چـونـکـهـ زـانـلـوـنـ کـاتـبـیـلـکـ تـهـپـهـیـ پـیـ دـیـ. خـائـزـادـیـکـیـ تـرـ گـوـگـیـ قـوـلـاغـ دـهـبـیـ وـ (ـگـوـیـزـرـاـ نـهـوـهـیـ دـیـهـنـوـ هـوـشـیـارـکـرـدـنـهـوـ)ـ لـهـ بـهـ پـهـنـجـهـرـهـ دـاـ سـمـ دـتـاتـکـیـ دـهـ کـاـوـ لـهـ نـیـوـانـ قـهـرـوـیـلـهـ وـ مـیـزـیـ تـوـالـیـتـ. لـهـ کـلـلـ دـهـ گـهـرـیـ وـ دـ دـهـسـتـهـ کـلـلـیـلـکـ دـهـ دـوـزـیـتـهـوـهـ وـ لـهـ پـهـنـجـهـرـهـ دـاـوـیـتـهـ خـوـارـهـوـ (ـنـاـسانـلـیـ مـهـ دـاـکـانـیـ جـیـنـگـاـ. کـهـ کـوـشـکـهـ وـ حـوـشـ وـ بـانـیـ هـبـهـ بـهـ لـهـشـکـرـیـشـ لـهـ دـهـرـهـوـهـ بـهـ)ـ وـ جـاـ خـائـزـادـیـکـیـ تـرـ چـهـرـچـهـفـوـ بـالـیـفـ چـاـکـ دـهـ کـاـوـ. شـهـشـ تـاـکـرـیـلـکـ بـهـ دـوـبـیـهـ وـ بـهـ ثـمـسـپـانـیـ هـلـیـ دـهـ گـرـیـتوـ. هـرـ لـهـزـیـرـ بـالـیـفـ دـهـشـارـیـتـهـوـ (ـگـرـدـ وـوـنـ وـ گـوـایـهـ شـتـیـ رـوـوـدـهـ دـاـ)ـ دـهـرـگـاـ لـهـ دـهـرـهـوـهـ دـهـ گـرـیـتـهـوـهـ. بـهـلـیـ لـهـشـکـرـیـ هـتـ. بـهـ گـهـرـمـ وـ گـوـرـیـ لـهـ توـ وـاـیـتـ گـوـرـکـیـ بـهـ دـوـوـاـوـهـیـ وـ خـوـیـدـهـ کـاـ بـهـ زـوـوـ دـکـهـ دـاـ. نـهـ فـهـنـدـیـهـ کـیـ کـهـ تـرـهـوـ دـهـمـ وـ چـاوـ مـهـپـیـپـوـبـوـ. کـلـیدـیـ بـزوـوـیـنـهـوـیـ تـالـوـ زـیـ کـهـ سـیـتـیـهـ کـهـلـهـ پـاسـیـنـکـیـ دـهـنـوـانـدـوـ. بـهـ خـهـنـدـهـ بـهـ کـیـ سـارـدـوـ سـرـوـخـوـیـ ؟ـ سـرـدـارـیـ مـالـ دـهـشـوـهـانـدـ. بـهـ شـیـتـاـپـیـ دـهـنـگـهـ کـهـخـهـ کـهـهـیـ خـائـزـادـیـکـیـ دـهـلـاـوـانـهـوـهـ وـ دـهـ چـهـمـایـهـوـهـ !ـ جـوـرـهـ کـشـانـهـوـهـ بـهـ کـیـ لـهـ نـاـخـدـاـبـوـ. خـائـزـادـیـ کـیـتـرـ دـهـرـگـاـ قـتـلـ دـهـ دـاـ پـهـنـجـهـرـهـ کـهـشـ جـوـانـ دـادـخـاـ (ـنـاـمـاـدـهـ کـرـدـنـ بـیـنـرـ)ـ بـلـامـ

شگر له سرهچاوو سنگ و دل دانان هه مووی بو ته نگاوه کردن بینه ران ببو تا به زه نی به له شکری بیت و ، به چاوی کی سه لبی بیر له لا بهن میزونی هه رد وو له شکری نه کاته وه ؛ بهلام وا دیار ببو مه سه لکه له جو وه بوجو و نانه گه وره تر ببو ، چونکه هه رد وو له شکری به هه مو شتیکیان ده زانی ، له شکری هاوجه رخیش برای خازنادیکی تری هوشیار نه کرده وه و سی جاریش به لئینی شکاندو ، تا به لئینی خودانه دستی ورنه گرت له جاری چواره میندا ثاماده نه ببو ، سره رای هه مش خازنادیکی تر جهی دا نه گرچی ، دینامیکیه فی رو وادان و رو وادی گشتی تا واباری کرد ، بویه ش دیمه نه که جامی کردو دخنیکی مهیوی و هرگزت ، که به زوری له کومیدایادا باوه و ، له پیناوی تاقیکردن وه چواره مینیشدا میلودرامایانه پهنا بر درایه هه ناکاوی (خوداوهند له ثامیره وه) له پاش ده نگدانه وه دا ، تا ته قینه وه گرچی سره رکی له پهنای میزوودا ره اوی بدریتی ، تارمایی خا ترو خازنادی سورافی پهشیان له سره ثامیره وکی به پیچکه به ده رکوت ، هه رگنیکی کورده کراس زهردی زور تو خی (هیهای راستی) له ببر دابوو ، جه وه هری دراما کهی به پیتکای ثاموزگاری کردن خازنادیکی تر به بینه افی را گهه باند : -

پیویسته به خوینده وه دووه میزوو ، چهوقی به کافی میزوو چاکرینه وه و ، گوی نه دریته رقو ناکوکی به کافی میزووو ، قسمی حلکی و ههندی قسمی نهسته قو پهندی پیشیان باوی نه ماوه و ، مدرجش فی به قسمی که بکویته شازیک قسمکه راست بیت و ، گهر به کیک نه بتوانی بر امبهر به کازیکی ناهه موار بوهستی ، ناچارو بی چاره سزا نادری و ، دهی چاوه بشی له ههندی شت بکری ، تا هه مو شتیک هه روکه خوی لی بیته وه و ، دلداری و تاره زوو پاریزرسی و تووشی شکستی نه بیت و نافره ت و پیاویش بهنی به کتر نازن . جا نه و فله سه فیهی (خازنادیکی تر) له شکری به گونه هبار دانه ناو سزادانی له شکری سه رکرده ش به هله بکی میزووی داناو ، پهیوه ندی به کافی بایولوژی و سروشی کی نیوان نافره ت و پیاویش له سه روکی گشت پهیوه ندی به کافی کومند . (وهک من مه که ، وک منت لی دی ، سی جار زیاتر دوبویاره کرا یوه) یا (بومه میر ، بهلام میرینکی بندل ، میرینکی ناشاد ، میرینکی بی توجاع ، به دهستی خویم نیزگری لا ویهیم هملوهراند ، به تاره زووی خویم توجاعی خویم ویران کرد) جا خوداوهند له ثامیره وه فرمانی کشانه وهی هونه ربی دا پیلانی کویی هه فالانی له شکری (چیروکی باری بنهجنه) پیشان دراو خه به ری کا برآکه (یه کهی درو هزیه کی گری) - رهت بکرایه وه و ببوه بوختان و بهزانیاری یه نوی به کافی تاق گهه بی تاماده کردن - Civilizing - خازنادیکی تر شاره زایی یه کی نویی بودوز رایده (ته قینه وه گری) و ، ماوهی بیرکردن وهی بی بیووو ، له ناخی ده روونیدا تووشی کوده تایه کی قول ببوو گه را و ، دزی هه لکه رانه وهی یه که می هه لکه رایده وه و ، چیروکی توله سه ندند راونرا و ، چیروکی کونه دلداری بیوژایه وه (لیزی هیلی دراما) له شکری تا که یارو خازنادیکی تر له جه رگه کی گلپه یه کی زه ردی

سپیی پانی زه مین ثالی خوینن ، ثاشت بونه وه و چیروکی خیزانی دوو که سی زور شاد پیک هات (چاره سه رو کوتایی) و ، به خو ئه نجام Happy End - دراما که دووایی هات ، جالیزه دا هه ره به هه رو و دان نه ک به ههی رو و دا وی گشتی له دیوی ده رو زوری دراما پیکه بیشتن که چون یه که کافی دز باری بنچینه (خه به ری کا برآکه و به کا هه لکه رانه وهی خازنادیکی تر و ، به سنه وهی له شکری) به رامبهز یه کافی نادز بعزمی (به ده رکه وتنی تارمایی خاتوو خازنادی سو زا سه رگوز شتهی له شکری و دووه مه لکه رانه وهی خازنادیکی به که یه کی نادز Anti counter unit - باری بنچینه له کوتایها (ثاشت بونه وهی هه دوویارو پیک هیتایی خیزانیک) پهیدابوو خوی بهدووا سره نجام له قله مدا .

لیزه داش به راورد کردن له نیوان (خازنادیکی تر) و (ثودیب) سو فوکلیس ، پیچگه له به یه کچوونی چوونیتی چنین چند خانیه هونه ری و ئایدیولوژیان چه نگ ده که ونت ، هه ره چنده بینه ری ئه چه رخه به چاوی بینه ری سی هه زار سال له مه وبر ته ماشای قده رینکه وت و هله و ، سزادان و ، سزانه دان و ، به هیزی و ، بی هیزی کاره که ناکات ، جا گهه قده ده رو ، توروه بیوو خوداوهند کان و ، نه زانین (ثودیب) یه بزره و هه لکه کافی هاندابی ، نه کاره سان نه فرهی تامهان و رق و کینهی شه بیان و ، ناهه مو اری که رو خوش ویستی براو خه به ری کا برآکه و قسم و قسم لکی شارو ئزا که له نهندیشه میلی دا هه وک خوی پاریزرا بیوو ، هه رد له شکری کون و هاوجه رخی گونا هبار کردو ، دلی هه ده خازنادیشی ره ق کردو ، له شکری سه رکرده به غدر کوژرا و ، له شکر دووه میش خه ریک بیوو بکوژریت ، بهلام بیرکردن وه و ، گهه ره ده شکری کون و تر نه رم بیووه وه ، له گهه له شکری دا ثاش بیووه وه ، که واته (ثودیب) یه سو فوکلیس به خه به ری شیوانه پیره که ناوه وه تووشی کوده تایه کی قول بیوو ، خوی سزاداو شاری (تیه) : ریزگاری بیوو ، که چی بیچجه وانه وه ، هه ره چنده هه لکه کافی له شکری نوی له هله لکافی (ثودیب) که مت نه بیوو ، سزا نه درا ، که وه که وکاره کافی واقع له لای سو فوکلیسدا ئیجابین ، بیویه (ثودیب) پا هو وشیار نه کرایه وه و ، له ببر لاساری و هه لکه پاسی و زور داری و خو ریزی سزادارو ، شار به ده رکراو ، بهلام له لای خازنادیکی تر هو کاره کافی واقعی به سه لبی دانراو بیره رج کراو ، به شیوازی تاره زوو ئاره زووی خودی و ، دلداری دووه که سی په بیره و کرا ، ره خنه له هه لسنه نگاندند بیو له هه لویستی پیشی نووسین و کامل بیوون نووسیندا ده کاته وه ، گهه سو فوکلیس و خازنادیکی تر له سره تاوه نه جو وه هه لویسته بان نه بواهه ئه نجامی دراما کانیان و آنده بیو ، که دا ثودیب هه ره سره تاوه لاوازو ، بی هیزه ، له شکری و

چه شنیکی خوداوهند له ئامیرهوهو قەدەریان دەنواند ھەروه کو چاخنگىرىنى نۇئى كە لە چەند بەزىكى ئارەزووی خودى و تا كە كەسى و تەۋۇمى ھۆش و رېكەوت و غەر يېزە جۆراو جۆر و بىزازى ژياني رۈزآنەو پەراو يېزى ژيان پىشاندەدراو ، كارەساتى سەرەتا كەرم و بەنتا سارد لە دراما كانىاندا دەپىندرارو ، بەكت و پىرى و لە ناكاویدا چارەسەر دەكراو ، زۆر بلېي و شەرە قىسو دووبارە كەردىنەوەي بىرىكەن ووت و وېزۇ ، خۇذدووانلى دوورو درېزۇ بىرىكەن بىر سەرە جوو يەنەوەي ووشەيەلە ئەند ووشە ناسانلى لادە كەن و خودى لە داهىنانە كانىاندا بىنەر ايان خەرىك سەركەر خۇيان لە چارەسەر كەردى بارى گىشتى دىبارى دراما نەدەداو كەشە كەردى روودان و رووداولە پىتىاپى پاراستى بارى بىنچىنەدا لە گەل ئاستى رېنگى بىنای ناوهەيان نەدەگۈنچا (۲۳)

بارى خۇناساندن

بارى خۇناساندن—Initial situation— ئەو بارە بە كە نۇرسەر لە چىنەي بەرھەمە كەيدا دەستى پېنگىر دووه (پېشە كى بەرالى) - سەرەتا - خستەر وو - دەرۋازە) و ، بەشىنگى ئۇزدۇوگانىي زۇرگۈنگى جەستەي چىنە، كە روکى هو تو مەبەست و دۇر نادۇر، رەفتارى كارە كەران و مەرجە كان بىزۇوتە وەيان دەناسىتى و ، ئاشناسىتى و ، كى تەواو لە گەل بىنەر ايان دەبەستى و ، يەكە سەرىش ناباندۇينى ، كەوانە بارى گىشتى دىبارى دراما جىانا كەرىتەوە و بىنە ئىبارى و گەنلىقى هەمان واقع نايەتەدى و ، ھەر جۆزە رووداونىكىش بارى خۇناساندى بەخۇزۇويە ، ئەنگىنە پەيوەندىيە كەنلى كۆمەلە يېقى و ، ژيان تېنگى ئادەمە زادو ، بۇنى كۆمەل نەدەھاتەدى ! بۇ يە بارى خۇناساندى بە وەستى ئەرەدە لە رووی بەنەماي تېنگى ئەرەم لادەدا ، بەنى ئەوهى ھەمۇ شىتى بە جارېتكى بەدهەستەوە بىدات ، ھەروه كۆزدەن ئاساپى ئادەمیزاد لە ژيان دەگەتەنگىتى و بەھەل كۆشش ھەمو لا يەنگى دىكەي لا تاشكرا دەپى ، دراماش ھەروا بارى خۇناساندى دەيتابىسىتى و ، ھەر يە كە كى دراما كەش خۇناساندى ئاباردايە، چۈنكە ھەر يە كە كىش مەوداي تايىھى خۇي ھەيدە ، گىشت توخىمە كانى بىنای دراما بىنچىنە كانى سەر بە ياسا كانى دەرھەيتان و ، نواندىن و ، رۇناكىي ، دېكۈرۈ ، مۇسیقاو ئەكسسوارو ، ووت و وېزە رەفتارى كارە كەران و ناساندەن كانى ئاساپى و چۈنچى ئەنچىن بارى خۇناساندى دروست دەكەن و ، مەرجىشنى يە ، بەكە سەر لە پاش بارى خۇناساندى دراما كە بەرە دەنەن بېرات ، يَا نەرۋات ، يَا لە دوندەوە دەست پى ئەنکات ئەوه ئارەزووی نۇرسەر ،

خانزادىنگى تويىش بەتىن و توانان (دۇو شەتكەت ھەتىاون . بىدە ، راست دەكەي) شەتكەش دۇو ئەنگۈستىلە بۇو ، كە لە سەرەتاوە ، لە كىرىقانى لەشكىرى دا بۇونو ، بىتجەنگە نۇوهى كە بەلگە ئەنگۈستە لە جارى چوارەمدا ، ھەروهە بىريارى بىشە كى ئەنچىنە دەربارە ئەشكىرى كە كارە كەتەرىنگى بەھېزۇ جىنگاى بىرلايە ، بۇيەش (خانزادىنگى تە) دۇر بەرۇمانسىيەت ھەر دۇو دىلدارى شادىكەدەوە ئەگەرجى لە واقع دووركە تەۋەوە جۆرە رومانسىيەنگى نەرگىبىي بانە بۇ رەخساندىن و رەفتارو رېبايزىش لە ھەر جۆرە دراما يە كەدا چۈنچى ئەسىتى و خۇوى خودى ئەرەبەر خۇوى خودى ئەرەبەر چىنە بە دىيار دەنخەن ..

- خوداوهند لە ئامىرەوه - خوداوهند لە ئامىرەوه زاراۋىيلىكى جىهانى يەو ، بەكارەتىن ئاساپى كەردىنەوە نادات و ، بەشىوە يەك لە شىۋە كاندا ، لە ئەدەب و ، ھونەرى ، كوردىدا ، لە باوه ، لە چىرۇك ، لە حىكايەت و ، ئەفسانە و ، داستانە كاندا لە (دىيىسىپى و لاس و خەزالو خەج و سىامەندو مەمى ئالان و گىرى دەش و كۆپەخا سېتى ئە ... هەنە) ، لە لاي ھۆمۈرۈشىش ، بەشىوە يەكى تر ، لە باوه بۇو ، لە ئەلەليادە دا ھەلگەرتىن (ھەلەن) بە رووداۋىيلىكى دەرە كى ئەنلاسائى دېتە بەرچاو ، كەچى ھۆمۈرۈس بە ئاكە خۇي دانادە ، تا رەواپى بىدانە دا كەردىنە و وۇلانە كە خۇي ، يَا دەپىنەن بە نارەوابى لە پاللەوانىتى (ھەكتور) كەم دەڭاتەوە ، كە بەرگى لە زەھىپ بەرمالى خۇي دە كە لە جەنگى (تەروادە) دا ، بەلام ھۆمۈرۈسى ئەزمىرى بە ھەنجەقى خوداوهندە كان (ھەكتور) ئى مەزن بە دەستى (ئەخىل) ئى سادى ئەدرنە بە كۆشتن دەدات ، بە جۆرە ئەنگۈنى و دەندايەن ئۆزۈستۈركەن يەقى يۇنانى يە شەرفۇشە كانى لى دىبارەو ، چەند بېرگە يەكى (ئەلەليادە) بە زمانى خېتى و ھورى دۆزراوهە تەوە كە پېنچ سەد سال بەر لە ھۆمۈرۈس بالولە كانى ھۆمۈرۈس و بىستراتوس ئاشكرا بىكەت ..

لە شانقى ئەسپىناشدا بۆ كەردىنە دەرى گىرى فىلى خوداوهند لە ئامىرەوه ، تەنبا شىۋە يەكى ھونەرى نەبۇو ، بەلگۇ جۆزە فەلسەفە يەكى مىتافىزىقى و ئايديالىستى لە پاللە بۇوە ، گەرىتەت و خوداوهندە كان چارەنۇسى مىللەتىان بەدەستەوە يېت ، ئەوه ھەر ئەوانىش دەتۈن ئەگرى كۆزىرە كان بەنەوە ، ئېنچا ھەر چۈنى يېكەنەوە بىنە ماۋى سى و دۇوى بۇنى يەو ، لە ماۋەى بەشى دووھەمى سەدەى نۆزدەھەمدا ناتۇرالىزمى يەكانىش ھەلس و كەنۋى ئادەمیزايان بە ھۆكەرە كانى بايپۇزى و ووپەسەت دەبەستەوە رۇويان دەكەرە داهىنانە ئۇونەنى و ئاساساپى يەكان دۇور لە ھۆكەرە كانى واقع و ، تەنبا پېشىان بە جەبرى دەبەست و باشەو خەرابىي بە يەك دەزانى و بۇئەو مەبەستەش

راست بورو دوو نه نگوستیله که له سرهه تاوه پیشان نه درا، نه گرچی هم ر ل
گیرفان له شکری تاکه بار بون، بینه ریش برو کرده و بنه نه ذه زانی.
وابزانم لیره دا له مه بهستی چونتی خودانه دست و خو نه دانه دستی چنینه
چونتی به دعوا خستن و شاردنوهی زانیاری له به که کاندا ده گهین و
کاریش ناکاته سه خوناساندن Initial به لکو به تیزی ده کات..
له جهانی دراما دا «خوناساندن سرهه خوش» همه به، که نووسه رجهند
برگه به کی زور ناسک له تیکرایی دراما ده گری و له براپی دیمه نی به که مدا
هره روک دیمه نیک ده نووسرتیوه، ده رهینه ره کانیش ده توانن ثم جو ره
خوناساندن له ده قه کاندا هه لینجن و، پاش جه نگی جیهانی به کم و بدهه
سرو وترهه جو ره خوناساند، به سر شانوی کور دیدا له باو بروهه ووه، له
ناقیکردنوه خومائی به کانو ده قه کافی جیهانیدا په پره و کراوه بونوونه:- له
شانوی «سه لاده دینی نه بیوی» ای سالی ۱۹۲۱ و سالی ۱۹۳۰ و به مو
شانوگه ریانه که دانیال قه ساب ده رهیتاون و جل و برگ و ماکیاجی بو
کردوون، له اوتنیلری سالی ۱۹۲۹ و سالی ۱۹۳۳ و سالی ۱۹۳۸ له
هدولیزا، هرهوهها شانوی «به زهه تاوانیاری» سالی ۱۹۳۳ که به ناوی
قوتابخانه شهوان پیش کهش کرا^(۶) هرهوهها شانوی «بازرگانی
فینیسیا» شکسپیر له سالی ۱۹۳۴ دا به ناوی قوتابخانه ناوه ندی کور ای
هدولیز نویزاو، ياه شانوی «سه لاده دینی نه بیوی» ای (۲۵) سالی ۱۹۳۹ دا
که له گهله شانوی «رومیو و جولیت» شکسپیر له سالی ۱۹۴۰ دا به ناوی
قوتابخانه سانه ووی کوران پیشان دراو، ياه که میان محمد نافع رؤسته می
شاعیرو، دووه میان نه مر عبدالرحمن کیو موکریانی. و هریان گیرایه، سه
زمانی کور دی،) پیچگه له شانوگه ری یانه له شانوی (شهه زاد) توفیق الحکیم دا خوناساندن نه راهیزرا، که محمد شکر خلیفه و هری گیراوه ته
سه رزمانی کور دی و له سالی ۱۹۵۷ دا له هدولیز ده رهیتاوه، خوش بولی
کاره که ری جه لادم تیدا بینیوه و ثینجا له گهله دهست پی کردن پیشاندان
کاره که ران هه مو بدهک له دعوای ياهک به جل و برگی نواندن ده هاتین و به
نواندن برگه به کی گرنگی گفت و گوکانعن ده گهنه ووه، ده رؤیشتن، بهم
کرده و بدهک دراما که مان بینه ران ده نساندو، له نویشکه که
تینده گهیشتن و باری بنچینه ووهی توفیق ململا تی به که کانیان ده ناسی،
هرهوه کو شانوی «خاتون خانزادی» حسام الدین الشعب که له سالی
۱۹۵۹ دا له شاری کوئیندا نویزاوه، دهست خهته کهی لای من پاریزراوه
ده بین خوناساندن سرهه خزر له شیوه دا له باری بنچینه ووهی که کافی دژو نادر
هه لبیز دراوه (والی تورک دیت و ده لیت:- والله نه گهرا وای نه بی که له شی
بنچینه ووه حریر، پاسه وانی والی دیت و ده لیت:- جه نای والی میر سلطان

با چونتی رو واداوی گشتی ، به لام ده بی زور ناسک و بونخه و سه رنج
را کیش و نیزو نمسه ل و پرمانا بیت و نووسه رتوانی گشت پیوستیه کافی
سه لبی و ئیجایی دراما که به تواوی ئاماده بگات و، هیلی دراما که ش به ره و
هه لکشان هان بگات، ثینجا سرهه لدانی باری خوناساندن توندو بیز (محمد
سیوی) ده بی، يا به ئه سپایی (خانزادیکی تر) يا به نواندن پانتمایم
(گونه کم به جی ناهیل) يا به خود دواندن (ممی ئالانو دلداری و په میان
په رهه ری) يا سامناک (مانگی تاوابوو) هونه رهه نر جلیل زه نگهنه يا به لام
نای هر سوو، تامزروی داگرساندن و جه بسانی بینه ران تاکه مه بهست
بی، به لکو ده بی شیوه ناوه رهه پنکه وه بناغه دی دراما نجهنه رهو، جا له
دراما چنین ئاسایی به کاند باری خوناساندن له گهله باری بنچینه ده گونجی
وهک (مه لیک و محمدو سیوی و مانگی تاوابوو، جه نای جه ناوه رهه و لاس و
خهزال) که چی له مه می ئالانو محاوه رهی ئیقتصادی و دلداری و په میان
په رهه دا باری بنچینه به پاش ده که ویت، که واپی باری خوناساندن له و
جو ره دراما نهدا مهودایه کی باری بنچینه ده گریته وه، که چی له دراما
لیکدر اووه کاندا حالمه تیکی باری گشتی سه ره به باری بنچینه ده گریته وه، جا
حالمه گرفتیک بیت يا گرینه کی ناسه ره کی، يا سرهه کی (خانزادیکی تر) يا
له گرفتیکی دعوا حالمه ته قنه وهی گریته کی سرهه کی بیت (هاواریکی
تساو) يا گرینه کی ناسه ره کی، يا له سرهه نجامی ئه نجامه وه دهست
پیده کات ثم حالمه تهش به زوری له دراما سینه مای دا ده بینزین نه وهی
لیره دا بیمان رون بیووه وه که باری خوناساندن دوختنی سروشی هر
جو ره برهه میکه و له گهله کارمهه بیو پسپوری چنین دا به خوی داده ری و
خوناساندن Anitlal هر له پیشه کی دا نای، به لکو «خوی ناساندن
برده وام» له گهله برد و ای دراما دایه، گه رهاتو هر برهه میک
خوناساندن له باردا نه بی، برهه میکی داخراوه سرهه خویه و نه مهش
مانای نهوه ناگهیتی که ده بی به جوریکی وا کراوه بیت هر
له سرهه تاوه هه مو شتیک بدهسته و هیچ شتیکیش به زوری
به دعوا ناخری له هه رهه که به کدا، تا بینه راگای له يه کتیچی گشتی دراما که
هه بیت و، سرهه تاو ناوه راستی له ياد نه چی و، له سرهه نجام بگات:- بو
نمونه:- که - فیکرهت - ده رکرا، توفیق به گک له دیوه خاندا کردي به
هر او زور که یق هات و بینه زانی که فیکرهت به خوشی به ری ناکری ؛
به لام توفیق به گک پلانی برد و باران و تنه که لیدانی ئاشکرا نه کرد،
هرهوهها له (خانزادیکی تر) دا که خانزادیکی تر ده لیت:-
دووشته که ت هیناوه، بیده، راست ده کهی) بینه ده زانی له
هه لوبیستی داهاتو دا له شکری و خانزادیکی تر ئاشت ده بنه وه، زوریش

ده بینزی یا نایبزی بُونمونه: - مهمنی پهروه رده کراوی باوهشی دایکنیکی ووهک (چاورهش) ده بواهه نهم ههلویسته مروفاایه تیمه‌کاهه‌ی «شیرو» ش توله‌ی خوی بستیپیو، ناسکه له ره‌جه ب ماره بکریت یا «کوئر نوغلی» ی شفیق محمد ثاوا بهم سویارمانیتیه ته‌سپی «قیرات» بیتیه‌وه، یا خانزاددینکی تر له ده‌ره‌وه چهند جار له‌شکری بیتیه و یا «ریگار» له «گونده‌کم به‌جی» ناهیلم «دا بگریته‌وه، ته‌گینا نهود دراما ناوا نه‌ده نوسران و له دراما شدا «پیوستی لاهه‌کی» ههیده، ههنووسه‌رنکیش به تیرامافی خوی سه‌یری مه‌سه‌له‌کان ده‌کنات و لایه‌نی سه‌ره‌کی و ناسه‌ره‌کی ده‌ست نیشان ده‌کات و ره‌خنه‌ش به ده‌وری خوی له‌گهه‌ت تیرامانه که ده‌گونجی یا ناگونجی به‌لام گرنگی هه‌لیزاردن لدوه‌دایه که نه مه‌سه‌له‌به‌کی لاهه‌کی دا مه‌سه‌له‌به‌کی نوی‌ترو گمه‌هه‌تر په‌برابریت لیره‌دا زور دراما خومالی لعم دوواهیه‌دا که‌وتونه‌ته ههله، گوایه داستان و چیروکه کانی کوئی کورد به‌هکتر ده‌چن، بُونه (دراما کان) هه‌موویان ووهک یه‌کن!!، که‌چی وانی به، گهر وا بواهه هه‌موویان به‌خووه نه‌ده‌دهی، یا به‌ناوی نه‌زموننگری ده‌قه جیهانی‌یه‌کان ده‌خرنیه ژیز ناویشانیکی خومالی و، تاق‌کردنوه، نه‌خومالی‌یه‌کانیش لیره‌و له‌ویدا ده‌بینزین و هه‌روهه‌ک خویان دووباره‌ده‌کرتنوه یا به‌هکتر پنه ده‌کرین و، پلانی ده‌ره‌هیانیش ٹال و گور ده‌کری و، ده‌باشه گهر نه‌زموننگه‌ری هه‌شیوه بازی‌یت؟!! ده‌بی شیوه‌کان به‌هکتر نه‌چن، سه‌ربه‌ستی نووسه‌رو ده‌ره‌هیه‌ریش له کوئی کردن و مونتاج کردندا نی‌یه،^{۲۶} یا له که‌ره‌سته و شیوه‌بازیدا، به‌لکو داهیتافی هاوکیشیه نیوان واقعی و دراما‌یه، بُونمونه: - له (راپورت) دا که له سالی ۱۹۷۷ دا نووسراوه و له سالی ۱۹۸۰ دا احمد سالاری هونرمه‌ند ده‌ری‌پیناوه، مه‌سه‌له‌ی صوفی کلاش خوار گه‌ریت و حسینی هنایکیری یه‌که‌یشی بُونه‌کن له بیسته‌کاندا هیچی، به‌سه‌ره‌وه نه‌بووه و، له دراما که‌شدا مه‌بست هه‌لختستی جل شوراوه ته‌وهره کانی دیکه‌یده و له کورده‌واریشدا باوه گهر یه‌کیک کوره‌که‌ی مرد یا کوژرا، له بمر چه‌ند هه‌ویه‌کی ثاببوری و کوئه‌لایه‌نی هه‌ولی نه‌وه ده‌دادت بیوکه‌کدی له کورینکی دیکه‌ی خوی ماره بکات، گه‌رچی کوره‌که‌ی صوفی نه‌ماوه به‌لام دراما نووس فؤاد بجید^(۲۶) میسری خه‌بمری مانو دینی کوره‌کدی بُونه‌ده‌هیتی و صوفی له نازاری بپریه‌ی پشتو کیچی ده‌کدویته کدول و سدرباری له باره‌که‌ی گرانتر ده‌بیت و، له لایه‌ک زوری پی‌خوشه کوره‌که‌ی مایبت، تا پی‌ی شادبیته‌وه و، له لایه‌ک دیکه‌شدا بیز لده‌وه ده‌کانده‌وه گهر هاتو کوره‌که‌ی گه‌رایده و چی پی‌بلیت، واژنه‌که‌ی له باوه‌شی «عزیزی‌ای براکدیدنی و، وه‌لامی خدلکیش چون بداته‌وه، بُونه

نه‌یه‌وه بیتیه. میر سلیمان دیت: - به‌لی خاتو خانزاد له‌شکری به ته‌مای عایشی برایته که ماره‌ی بکا، له‌شکری ده‌لیت: - میر سلیمان سویایه‌کی زوری کوکردنوه و، بُونه‌وه بمه‌ر ناوچه‌کانی تودا بدان و داگیریان بکات. قاوه‌چی دیت و ده‌لیت: - سه‌رجاوه‌حه‌زه‌که‌ی به‌لک حقه‌زه‌هه‌ری بُونه‌یه‌که‌م، خاتو خانزاد به ده‌ردہ‌که‌ویت: - ئه‌گهر نه‌مرم توله‌ی براوه‌که‌م نه‌که‌مه‌وه تف‌له‌شکری، یه‌کی له دانیشتوان دیوه‌خان: - وا بازگه‌ی له‌شکری گه‌بیشه‌جی، پیاویکی خاتو خانزاد: - نهم گوریسه بشه بُونه‌خنکاندن له‌شکری، لیره‌دا بینه‌ر چه‌ند زانیاری‌یه‌کی گرنگی لا بشه ده‌ن و له‌مودا کانی (زه‌مهن + جیگا+ کرده) تی‌ده‌کات و ته‌وه‌رو خزو چونتی مملانی و سه‌رئه‌نجامیشی بُونه ده‌ناسینه‌ریت و، به ته‌مزوفی‌یه‌وه چاوه‌ری نهوده ناسکانه ده‌کات و، به ناسانی فی‌ده‌گات.

ینچگه له‌و شیوه خونساندنه «خونساندنه ناماده‌کراو» یش هه‌یه. که راده‌یه‌ک له ناستی خونساندنه سه‌ر بمخویه و، ته‌نیا ئه‌کته‌ریک، یا جب‌کایه‌ت‌خوان. یا کورس به پیشه‌کی به‌کی زور خهست نویشکی برووداوی گشتی به نواندن پیشکه‌ش به بینه‌ران ده‌کات هه‌روهه‌ک «له پیچ‌یه‌کی سه‌دهی بیسته نهمه رووده‌دات» یی‌حی‌الدین زه‌نگه‌نه که بعزمیه‌به‌ری شانو رایده‌گه‌یتی. یا له (راپورت) دا به شیعر کورسی پیچ که‌سی به چه‌ند ووشه و دیریک گه‌ریت و دووباره کردنوه‌ی دووبات‌کردنی ای‌ده‌رکه‌ین زانی «راپورت» مان لا روون ده‌بیته‌وه.

نه‌نم جووه خونساندنه له دراما رامیاری و فیکری و فیکرده و راگه‌یاندندان سه‌رکه‌وتی بُونه‌یه‌وه. له هه‌مان چه‌شینشدا «خونساندنه نه‌تا»ش هه‌یه له شیوه‌ی ناماده‌کراودا ئینجا، به هه‌شیوازیک بیت هه‌روهه‌کو «راپورت» که به شیعر کورسی به‌که‌م نویشکی فه‌لسه‌فهی بیروکه‌ی سه‌ره‌کبیو بزونه‌رو مه‌دادی سه‌رئه‌نجای (راپورت) مان بُونه کورت ده‌کانده‌وه و، ئه‌وهی شایافی باسیشه ناوی کاره‌که‌درو ناویشانی دراما هه‌ندی جار به‌لکو هه‌ردهم روئی خونساندنه ده‌گیری. هه‌روهه‌ک «محاواره‌هی تیقتصادی» و دلداری و په‌یانه په‌روهه‌ری و «له پیاناوی نه‌وین» دای زه‌کی احمد هه‌ناری و «جه‌نابی جانه‌وه» و پیکه‌نین به پی‌یی یاسا «ای چیزه‌ک نووس حسین عارفو و (گونده‌کم به‌جی ناهیلم) که تا راده‌یه‌ک پیوستیو هه‌وه لسه‌فهی بیروکه‌ی سه‌ره‌کی و بزونه‌رو و ره‌فتارو هه‌لویستی دراما کان ده‌تاسی‌بیتیو یارمه‌نی بینه‌رو خوندنه‌وار ده‌دا..

له دراما دا به گشتی چه‌ند پنداویستیکی گرنگ مه‌رجه نووسدر په‌پره‌وی بکات له‌وانه: - پیوستی دراما‌یه، پیوستی شانوی «که

خوله‌ی خوین ریژو ، فارس ناغای کچی کورستان و لشکری و مشیر ناغاو ، باؤکی سورمی خان ، هنای سه‌لبین و پیچه‌وانه کانیشیان ئیجابین .
بگره له ره‌فتارو که‌ستی‌ی کاوهی ئاسنگه رو مه‌مۇ چاوره‌ش و شیرۆو .
ممۇ زین و ، پیروز و لاوی کوردی کچی کورستان و صوف و فیکره‌تو
رزگار هند ، گهراتو ده‌ستکاری ئەم جۆرە راستیانه کرا دەپی له
ئاستی ریچکه‌ی خویان لانه‌درین و ، لپه‌ر روشانی ئەم راستیانه شدا
تەکنیک و ، پیوه‌ندی شانوی ھونرە کافی دیکه و ، چونتی دەق و پیشاندان
تەنیا شانوش پەروردەی ھونرە کافی تزی نەکردووه ، بەلکو ھونرە کافی
دیکش پایه و پله‌ی شانویان گەورە ترکردووه ، ئەم ھاواکیشیدەش له
قۇناغە کافی میزودا دانه‌پراوه و ، لەگەل ۋووداوه کافی دا رەوتى کردووه و ،
لە کیشەو ململانی دا بۇوه ..

۲۱- الدكتور عبد العزيز حمودة- البناء الدرامي - ص ۲۴۷ و ۲۴۶ ...
۲۲- همان سرجاوه لپه‌ر ۴۶ و ۴۷ ...

۲۳- م. س. گورکینان - الدراما - نظرية الأدب - ص ۸۱۰، ۸۱۳ و ۰۰۰ ...
۲۴- جیتگای قوتاخانە شەوان له خواروو ئەم جزاخانە باکور بۇو ، له شەقامى مظفريي داوا (شفقه الشرىن) تا رادەيەك به (لولا الحامى) دەچىت و دلدارى غازى و لىلى له چوارچىوهەكى كۆمەلائىتىدا پیشان دەد او برادرىنىكى غازى ناوى خليل دەپى تاوايتىك به ناوى غازى دەكا تا لىلى بۇ خۇى بېتىوه و ، غازى دەگىرىنى دەدرىتە دادگاوه ، پارىزەرەكى زۇر ھولى بۇ دەداو له دووا تابلۇدا خليل بەزەمى به غازى دېتىوه و دان به تاوانى خۇى دەنی و غازى بەردەيىت و يەكى له يېنران ناوى حمودى كاکە خان دەپى دەست دەكانه پارانوه و دەلتىت : - نەخشەى له علې كۈرمى ئىن تاوا له بەندىخانە بەر بىرى ، ئەو بەرىزانەش ئەكتەر سەرەكىيە كان بۇون : - عبد القادر احمد سامى ، دانیال قصاب ، وهى اڭوب ، شىت مصطفى ، بشير مصطفى ، حكيم القاضى ، يوسف شيخ يحيى ،

۲۵- تا پەنجاكان جل و بەرگۇ دېكۈرۈۋەتكىسىوارى ئەو درامانه مابۇون و مامۇستايى نەمر جواد رسول ناجى له دەرىيەنلىق تۇتلىقى سالى ۱۹۵۴ دا سوودىتىكى زۇرى لى وەرگەتنەرەهە محمد شەرك خليفە له سالى ۱۹۵۷ دا كە شانۇنى «شەھەزادى» له ھۆلى سانه‌وپى كۈرانى سەرپىگای موصىل يېشكەش كرد . بەكارى ھەستان

۲۶- فؤاد مجيد ميسرى: - داستانى خەج و سىامانى دەن دۇرۇمۇن (ئەنەكە) يەشار كەلدى كەردنە شانۇنى و بۇ تامادە كەردن درامى راپورت يا راپورتىك بۇ مامۇستايى میزۇ سوودى لە ۱۲ سەرچاوهى میزۇنى و ئەدەپ وەرگەنبووه و له واقعىي بېستە ئەم سەدەيەي كورستان دەدوى و حەقدە كارەكەرە ، دوو كۆزسى پېتىچە كەسى و پېتىچە كەسى روون كەرەوهى هەيمىو بېرە سەرەكى يەكە (راپورت) له چىروكىنى نۇرسىرى جەزازى «الطاھر و طار» وەرگەرەوه كە لەگەل چەند چىروكىنى دیكە به ناونىشانى (الشهداء يعودون هذا الأسبوع) له سالى ۱۹۷۴ دا بڵاکراوه تەۋووه پیشاندانى راپورت له شارى سلىمانىدا (۲۰) بىست رۆزى خايانىسووه ،

م صوف دەپىتە تەۋەرە كىي بىرى بزوينه رو عمودالى دەستگەر كەردنى چازەنۇسى كۆرە كەى دەپىت و ، بە دلىتكى خاۋىن و گەشىنى يەوه بە دوواى حقىقەتدا گەراو مېزۇوتىكى نويى بىستە كامانى بۇ دەھۇنېتەوە ، ئەمەش گەنگەزىن خالى شانۇى داستانى بە كە له شانۇى چاخگەریدا ناينىزى .

ھەرەوهە لە درامادا «پیشاندانى پۇيىستە هەيدە ، كە كارە ھەرە گەنگە كافى هيلى سەرەكى يەوه دەنۇيىزى دەپىزى ؛ بەلام «پیشاندانى لاوەكى» ھەموى يەلايەتكى پیشان نادىرى بۇ نۇونە : -

تۈلە سەندى شىرۇو كوشىقى سېۋىي پۇيىستىكى شانۇنى يە ، بە كەردهى دەرەكى Action يە كارى نادىبار رادە گەپىزى بەلام گەرھات و پیشان درا حىتىيەكى زۇر ووردى بۇ دەكىرى تا قەناعەتى بىنەر فراوانقا بەتىپەت بۇ نۇونە : - شەكايەت كەن دە «فيکەرت» كە بۇوه (فيکەرت) لاوەكىيە ، چۈنكە لە پاش ھەنگاشان ململانى ئىوان ھەردوو جەمسەرى (فيکەرت) و توفيق بەگەك كە زۇر بە ماقولى دەھاتە لاي فېكەرت و داواى رى دانە بلاز بۇونەوهى لە روزاتىيان دەكەردو زەبرۇ زەنگى توفيق بەگەك دېتاو ھەلۇيىتى بەرپەبەرى كۆن ، كە زۇر بە زىرەكى رۆلى رۇنگەرەوهى دەدى و جىهانى داپىرە گەورەو جەمال و حەمە عەلىي كۆپال پە قېزەي نارەزايى ، بىنەر يان گەياندە ئۇ قەناعەتە كە جەمسەرى توفيق بەگە (فيکەرت) وەك مووجە خۇرەتكە بە دەركەرن دەدا ، جا احمد سالارى ھونەرمەند وەك دەرەتەنەتكى وەستا لە پىتىاوى ھەمان قەناعەت جىيانە فراوانە كەى توفيق بەگەك و ياسا تايىەتى يە كانى زىاتر گۇناھارەرە دەلکو ئەۋەشى سەلماند كە ئادەم مىزاد لە بۇنىكى كۆمەلائىدا مېرلۇ بىريارەو ، لە دووا چقانوکى «لانغۇزان» ئى تراجىكۆمېدېاشدا (رفيق) را دەگەرى و خوتىبە كەى «رەوايەتىپەتە خوتىبە» و بە جەمەھەرە دراماكە قېرە شەنان دەكات و ، لە «چەخاخە» شدا دۆمەنە دەدانە دەست ئەفەندى يە زار دەراوه كەى چايىخانە بە ھەپى يە بازى دادەنی و لە «چەنابى مفتىش» دا بە بەرداۋە وەكى پانقۇل زۇر ماقۇولى دەستە يەكە ماقۇولانى سەلماند ..

راستى يە مەزىنەكان

راستى يە مەزىنەكان و راستى يە لاوەكى يە كان ، لە چىنندا : وەك يېخ و رېشەي يەكتىن و سەرئەنجامى واقع و مېزۇون و لە دوو ئاستى سەلېجى و ئىجابى دەپىزىن بۇ نۇونە : - رەفتارى كەستىي زوھالىو بە كەرەكە و بە كەرى مەرگە وەرە ، تەقىنەوهى قەلائى دەمدە كە ناينىتە روخانىن ،